

Gedichten in Tijden van Corona

DE VERDWIJNING VAN LEIDEN

Toen ik vanmorgen wakker werd
trok met de mist
ook de gemeente Leiden op.

Ik zeg jullie van rampen heb ik
een mooie hand van schudden
en meestal steek ik en lach wat.

Maar dit, o nee! De sfeer van
slangeëieren in glaswol
(er lag glaswol onder de horizon).

Ik had hier werkelijk niets mee te maken.
ik droomde niet van oorlog.
Ik nam geen blinden mee naar huis.

Toch had ik net bedacht (meer uit
gewoonte) wat ik zou zeggen om deze
verdwijning te verklaren,

Toen de radio berichtte dat na een korte
maar daarom niet minder vreemde
afwezigheid de stad Leiden

Weer duidelijk was waargenomen.

Zo dronk ik al heel vroeg
koffie en jenever. De zon scheen
en ik glimlachte bijna.

Het lag immers niet aan mijn toestel.

Frank Koenegracht